

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 676
din 09.11.2022

Dosarul nr. 345/2021

Petiție nr. 3417/10.05.2021

Petent:

Reclamați: DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Obiect: discriminare prin refuz aprobare mutare la altă Secție de Poliție.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și domiciliul reclamatei

2. DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI- Calea Victoriei, nr. 19, sector 3

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 3417/25.05.2021 și 3927/25.05.2021, din cauza contextului epidemiologic și a stării de urgență instituită, a solicitat acordul soluționării în lipsă, fără audierea părților, și depunerea unui punct de vedere în temeiul principiului inversării sarcinii probei.

4. Totodată, prin intermediul aceluiași adrese, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a CNCD pentru aspecte ce țin de dispunerea de măsuri pentru îndreptarea situației discriminatorii, aceste atribute revenind exclusiv instanțelor de judecată.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul, agent șef principal de poliție în cadrul Direcției de Poliție a Municipiului București, Secția 26 Poliție - Formațiunea Siguranță Publică și Patrulare, a sesizat Consiliul Național

pentru Combaterea Discriminării, susținând că a fost discriminat prin refuzul aprobării rapoartelor de mutare pe un alt post în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române-Biroul Pază Instituțională și Control Acces.

7. Astfel, acesta precizează că, în data de 08.10.2020, a formulat două rapoarte de mutare la cerere în vederea aprobării, însă nu i-au fost aprobate. În acest context, petentul arată că a fost în audiență de trei ori, însă fără rezultat.

8. În motivarea memoriului, petentul arată că este încadrat în cadrul Ministerul Afacerilor Interne din data de 15.01.1997 iar din anul 2009 se află în cadrul Direcției de Poliție a Municipiului București Secția 26. Legat de solicitările de mutare, acesta precizează că unor colegi mai tineri le-au fost aprobate rapoartele de mutare la alte secții, și nu înțelege această formă de discriminare în raport de care tratamentul diferențiat i se aplică. Petentul arată că, în mod neoficial, superiorii acestuia i-au comunicat verbal faptul că îi sunt refuzate rapoartele de mutare întrucât este un polițist bun cu o vechime de peste 12 ani în cadrul secției, și dat fiind faptul că a acumulat o astfel de experiență de-a lungul timpului, secția ar fi într-un mare dejavantaj prin plecarea unui om calificat din cadrul acesteia.

9. În susținerea petiției, petentul a înțeles să depună în susținere o serie de înscrisuri constând în refuzul pentru solicitările de audiențe, refuzurile primite pentru mutarea la alta secție, rapoartele de mutare.

10. Petentul nu a formulat apărări cu referire la excepțiile invocate prin citația emisă, precum nici față de cea invocată de reclamată prin punctul de vedere comunicat.

Susținerile părții reclamate

11. Reclamata, prin punctul de vedere formulat, a invocat excepția necompetenței materiale a CNCD motivat de împrejurarea că în realitate petentul nu sesizează săvârșirea vreunei fapte discriminatorii ci contestă actele administrative prin care i-a fost refuzată mutarea din cadrul Secției 26 Poliție, apreciind în acest sens că instanța de judecată este competentă să soluționeze cauza sub acest aspect.

12. Pe fondul cauzei, reclamata solicită respingerea petiției ca neîntemeiată în raport de următoarele considerente:

- în opinia acesteia, în raport de petiția formulată, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute prin dispozițiile art.2 alin1 din OG 137/2000.
- reclamata arată că, în esență, condiția criteriului determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și reprezentativă a cauzei actului ori a faptei discriminatorii, și care în situația inexistenței nu ar determina săvârșirea discriminării.
- în raport de petiția formulată, reclamata apreciază că petentul nu a indicat o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu intezis invocat în raport de care se consideră discriminată, un asemenea raport neputând fi stabilit în prezenta speță.

13. În continuare, reclamata precizează că în raport de disp. art.27¹ din legea 360/2002-privind statutul polițistului, leguitorul a enunțat sintagma "poate" în legătură cu mutarea polițistului, ceea ce semnifică o normă dispozitivă și nu imperativă. Reclamata arată că mutarea unui polițist este o posibilitate și nu o obligativitate, atât în situația mutării în interes de serviciu cât și cea la cerere.

14. Reclamata precizează faptul că prin reglementarea normei indicate, leguitorul a creat un echilibru just între polițist și instituția în care este încadrat, cele două subiecte nefiind favorizate ori dezavantajate unul în raport cu celălalt. Față de aspectele sesizate, reclamata arată că, în cazul unei unități de poliție, mai cu seamă DGPMB, cea mai mare unitate de poliție din țară, care deservește capitala țării, orașul cu cea mai mare populație dar și cu cele mai numeroase și complexe probleme vizând normele de conviețuire socială și respectarea legislației, o aprobare "de plano" a oricărei cereri de mutare formulată de un polițist- în general ori de un ofițer de poliție judiciară- în special, ar produce consecințe grave în ceea ce privește activitatea instituției și implicit a structurii respective.

15. Reclamata precizează că la momentul analizării rapoartelor de mutare formulate de petent, superiorul ierarhic fiind responsabil de gestiunea fluxului de personal, a adoptat măsurile ce se impuneau față de împrejurarea că procentul de încadrare la nivelul Secției 26 de Poliție- Compartimentul Siguranță Publică și Patrulare, este mic, arătând că din cele 48 de funcții/posturi, sunt încadrate doar 32.

16. Reclamata arată că separat de deficitul cu care se confruntă la nivelul unității unde este încadrat petentul, situația operativă este una complexă întrucât pe aria de competență a Secției de poliție, infraționalitatea a crescut cu 25%, numărul sesizărilor SNUAU 112 este mare și nu în ultimul rând , numărul imobilelor de locuințe și al blocurilor construite pe teritoriul de competență s-a dublat prin urmare acoperirea tuturor zonelor de siguranță publică cu dispozitive de poliție neputând fi asigurată la un nivel optim.

17. Referitor la aspectele sesizate de petent cu referire la existența unei discriminări generată de vârsta și experiența acestuia, reclamanta precizează că refuzul raporturilor de mutare nu a avut la baza aspectele enunțate de petent. Aprecierea fiecărui raport de mutare se realizează în mod individual și în concret, raportat la situația existentă la momentul solicitării de mutare, în așa fel încât să nu existe o perturbare semnificativă a bunului mers al instituției respective sau la o dezorganizare a activităților desfășurate în cadrul acesteia.

18. În sprijinul punctului de vedere formulat, reclamata a depus o serie de înscrisuri constând în răspunsurile oferite petentului la cererile/rapoartele de mutare precum și motivarea refuzului de mutare.

1

Polițistul poate fi mutat în aceeași unitate sau într-o altă unitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, din aceeași localitate sau din altă localitate, cu acordul șefului unității în care este încadrat, precum și al șefului unității în care urmează să se mute, în următoarele situații:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea polițistului.

19. Referitor la excepția invocată din oficiu de Colegiul Director, reclamata nu a formulat apărări.

IV. Cadrul legal aplicabil. Legislația incidentă cauzei dedusă judecății:

20. -Constituția României

articolul 16: (1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.

Articolul 41: (1) Dreptul la muncă nu poate fi îngădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

-Legea 360/2002 – privind Statutul Polițistului;

-Anexele nr. 1-26 la Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne, din 02.09.2016.

-O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

-Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea procedurii de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

V. Motive de fapt și de drept

21. Astfel, având în vedere prevederile dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

22. Având în vedere că prin citațiile emise sub nr. 3417/25.05.2021 și 3927/25.05.2021 a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a CNCD pentru aspecte ce țin de dispunerea de măsuri pentru îndreptarea situației discriminatorii, Colegiul director urmează a o admite reținând faptul că, solicitarea petentului ca CNCD să dispună măsuri reparatorii în contextul săvârșirii faptelor de discriminare, reprezintă în fapt un atribut ce aparține exclusiv instanțelor de judecată, față de împrejurarea că în analiza petițiilor, atribuțiile CNCD vizează : investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării prin explicarea legislației celor interesați; medierea faptelor de discriminare; monitorizarea cazurilor de discriminare și prevenirea faptelor de discriminare prin realizarea de campanii de informare. Prin urmare, chiar și în eventualitatea constatării unei fapte de discriminare și implicit sancționarea acesteia conform legii, CNCD nu poate dispune măsuri reparatorii în interesul petentului. În raport de argumentele mai sus expuse, Colegiul director admite excepția de necompetență a CNCD pentru aspecte ce țin de dispunerea de măsuri pentru îndreptarea situației discriminatorii, invocată din oficiu.

23. Referitor la excepția necompetenței material a CNCD invocată de reclamată prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 7539/07.10.2021, Colegiul director analizând excepția astfel cum a fost argumentată și văzând obiectul petiției cu care CNCD a fost investit spre

soluționare, urmează a o respinge ca nefondată față de împrejurarea că în fapt, prin petiția formulată nu se contestă legalitatea actelor prin care i-au fost refuzate rapoartele de mutare, ci se reclamă o posibilă faptă de discriminare prin refuzul primit dar și prin tratamentul apreciat de petent ca fiind diferențiat în raport cu alți colegi mai tineri care au solicitat și primit aviz favorabil pentru mutare.

24. Având în vedere soluționarea excepțiilor invocate, Colegiul director va analiza pe fond cauza, sens în care urmează a reține faptul că, prin petiția formulată, petentul reclamă fapte de discriminare constând în refuzul reclamatei de a aproba mutarea acestuia din cadrul Direcției de Poliție a Municipiului București, Secția 26 Poliție- Formațiunea Siguranță Publică și Patrulare, pe un alt post din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române- Biroul Pază Instituțională și Control Acces, indicând și un tratament diferențiat generat de faptul că alți polițiști mai tineri, încadrați în aceeași secție de poliție, le-au fost aprobate rapoartele de mutare.

25. Analizând petiția astfel cum a fost formulată, Colegiul director reține că petentul se simte discriminat prin faptul că, deși a formulat două rapoarte de mutare conform legii, acestea i-au fost respinse cu motivarea existenței unui deficit de personal în cadrul Secției 26 de Poliție –unitate din cadrul căreia a solicitat mutarea. Se rețin și aspectele enunțate de petent, care apreciază că este discriminat și de faptul că alți colegi mai tineri au primit aprobări pentru mutare.

26. Colegiul director reține și argumentele prezentate de partea reclamată față de petiția formulată, în sensul în care aceasta arată că refuzul de mutare reprezintă în fapt o măsură justificată ținând cont de experiența profesională a petentului pe postul încadrat raportat la necesitățile funcționale ale secției de poliție coroborat cu deficitul acut de personal încadrat în cadrul secției, arătând în acest sens că prin aprobarea de mutare a petentului s-ar destabiliza departamentul în care acesta este încadrat.

27. Astfel, analizând petiția astfel cum a fost formulată prin raportare la dispozițiile O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 rep.

28. Prin urmare, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

29. Astfel, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 rep.

- tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

30. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie corelat cu apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis.

31. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în baza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.).

32. Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. **33.** Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

34. În speța de față, Colegiul director constată că petentul, din cauza experienței profesionale și a vârstei, se consideră discriminat prin neaprobarea nejustificată a mutării sale în structura dorită.

35. Din probatoriul depus la dosar, Colegiul director constată faptul că petentul a primit clarificări scrise privind neaprobarea solicitării sa de a fi mutat în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române- Biroul Pază Instituțională și Control Acces. Partea reclamată a informat petentul cu privire la motivul refuzului de mutare: deficitul de personal de la nivelul structurii unde își desfășoară acesta activitate și volumul mare de muncă pe raza de activitate.

36. Astfel, raportat la raționamentul expus anterior, Colegiul director constată că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, neexistând o legătură de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale

membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Se admite excepția excepția de necompetență a CNCD pentru aspecte ce țin de dispunerea de măsuri pentru îndreptarea situației discriminatorii.
2. Se respinge excepția necompetenței materiale a CNCD invocată de reclamată.
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și faptele sesizate.
4. O copie se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

Data redactării: 03.04.2023

Redactată și motivată: M.M. și C.G.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 rep. privind prevenirea și

sanționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

